Sostres comarcals de Catalunya

Excursions als cims més alts de les 41 comarques

Jordi López Miquel

Cossetània Edicions

Azimut 36

2a edició

Fotografia de la portada:
la Pica d'Estats des de l'estany de Certascan
(Jordi Longás)

Primera edició: setembre del 2002
Segona edició: maig del 2008

Edita: Cossetània Edicions
C/ Violeta, 6 - 43800 VALLS
Tel. 977 60 25 91 / Fax 977 61 43 57
cossetania@cossetania.com
www.cossetania.com

© Jordi López Miquel
© Edicions Cossetània

Disseny i composició: Imatge-9, SL

Impressió: Gràfiques Moncunill, SL

ISBN: 978-84-9791-368-3

Dipòsit legal: T-692-2008

Col·lecció: Azimut - 36

SOSTRES COMARCALS DE CATALUNYA

Excursions als cims més alts de les 41 comarques

Jordi López Miquel

Cossetània EDICIONS

Creu al cim de la Roca Corbatera

Punta de Barrina (1.010 m)

FITXA TÈCNICA

Sortida i arribada	El Bosquet (± 760 m), Alt Camp
Desnivell	± 250 m
Horari	5 h (50' pujada / 4 h 10' baixada)
Situació	SO del Bosquet
Dificultat	*

ON SOM

La Punta de Barrina està situada a l'extrem O de l'Alt Camp, molt propera a la veïna comarca del Baix Camp.

Estem en l'estrep S de les Muntanyes de Prades, separats per la conca del riu Brugent de la carena on hi ha els cims més alts d'aquestes muntanyes, com són el Tossal de la Baltasana i la bonica Mola dels Quatre Termes.

RESSENYA

Com arribar-hi

Sortim de la vila l'Alcover per la carretera TV-7041 i més endavant agafem la TV-7045 en direcció a Mont-ral. Un parell de quilòmetres passat Mont-ral trobem, a mà dreta, la carretera que mena fins el veïnat del Bosquet. Podem deixar el cotxe a la petita plaça que hi ha en el bell mig del llogaret.

Pujant al cim

Sortim del Bosquet seguint el GR 7 en direcció SO (deixem Mont-ral a la nostra esquena). Baixem pel corriol; a la nostra esquerra podem veure un camp d'avellaners. Abans de travessar la riera trobem una font. El camí mena fins un mas, lloc on deixem el GR, i seguim, en sentit ascendent, un ample camí (a la dreta) en direcció a les cingles (O). A poc a poc anem guanyant metres de desnivell cada cop per terreny més pedregós. Després d'un tram bastant costerut (uns 30' des del Bosquet) arribem a un coll. Aquí deixem el camí (que comença a davallar) i girem a la nostra dreta (O) seguint el corriol indicat amb marques vermelles i blaves.

Continuem pujant per terreny pedregós i amb fort pendent. El paisatge és cada cop més maco; al NE tenim les cingles, la Foradada, el Montmell, Mont-ral i el Bosquet. Deixem el corriol

amb marques vermelles i blaves a la nostra dreta; nosaltres seguim per marcat camí vers el coll que s'obre entre els plans dels Motllats i la Punta de Barrina (a la nostra esquerra). Des del mateix coll (E) surt un desdibuixat corriol (fites) que ens du fins al cim de la Punta de Barrina en uns 5'.

La vista des del cim vers el NE i E és molt maca; al SE destaca sobre les cingles el puig Pelat.

Baixant del cim

Baixem del cim fins al coll pel mateix itinerari de pujada. Un cop al coll, seguim el corriol (O) vers els Motllats. En uns 5' arribem als plans superiors. El corriol passa entremig de matolls, pins, boixos i alzines. En una zona ombrívola del bosc trobem un indicador de fusta trencat que ens assenyala la direcció vers "La Creu Trencada". Continuem pel marcat sender fins a trobar una pista a la nostra dreta (uns 12' des del cim). Deixem la pista i seguim el corriol que s'enlila al nostre davant (fita).

Uns minuts i arribem a la pista que mena, a l'esquerra, al puig Pelat i, a la dreta, al pla del Bosquetà i a la plana del Llaurador. Nosaltres seguim al NE (a la dreta) per l'ampla pista de terra. Sempre en direcció N anem deixant diferents trencalls de pistes i camins a dreta i esquerra. Primer deixem un camí a la dreta (E), després una pista a l'esquerra (O), un petit entrant i una pista (fites) a la dreta (E). Després d'uns 22' (des del començament de la pista) la deixem (segueix al NO) i seguim un camí herbat al NE (fites).

El camí mena pel mig d'un bosc assolellat, en direcció N, fins a una cruïlla de camins (uns 7'). Deixem a l'oest una pista de terra que mena per uns plans vers la Pena Roja. Al nostre davant, N, tenim un corriol (marcat amb fites) que du a la cinglera. Nosaltres girem al NE seguint una pista herbada poc definida. A partir d'aquí us aconsello fer servir el mapa i el sentit comú per arribar fins a la Roca del Migdia, ja que el camí a seguir no és gens clar. Fem una cinquantena de passes i deixem la pista, que continua cap al NE (trobem lites a l'esquerra), i seguim (sense camí) vers el N. Algunes fites ens marquen el camí entremig dels matolls i ens duen fins al cingle i la Roca del Migdia. Una petita clariana de roques amb un pi característic penjat sobre el buit marquen més o menys la situació del "cim". Hem de comptar uns 12' per arribar-hi. Des d'aquest punt gaudim d'una bona perspectiva vers el Tossal de la Baltasana i la Mola d'Estat (N).

Deixem el cingle i tornem pel mateix itinerari fins al trencall de pista que du al puig Pelat en uns 40'. Estem en el punt conegut on s'ajunta el corriol que hem seguit des de la Punta de Barrina i la pista que du al puig Pelat, coronat per unes

visibles antenes. Continuem per la pista i arribem al cim en uns 15'. A la nostra dreta hem deixat una mena d'urbanització.

Des del cim del puig Pelat tenim una bonica vista dels voltants: al N tenim la Roca del Migdia i la Mola dels Quatre Termes, al NO el Tossal de la Baltasana, al NE destaca la Punta de Barrina i Mont-ral, al S hi ha la serra de Vicent i el cim de la Mussara.

Sortim del cim caminant vers el S. Uns 10 m més enllà trobem una fita (a la nostra dreta) que ens indica el punt per on poder baixar del grau rocallós on estem. Noves fites i senyals vermells i blaus acompanyen al cada cop més marcat corriol en clara direcció S. Uns 15' són suficients per arribar a una ampla pista (transitable per vehicles) on retrobem els senyals del GR. Per tornar a Mont-ral hem de seguir el GR a la nostra esquerra, però ja que estem aquí val la pena arribar-nos fins al cim de la Mussara.

Des d'aquí i en uns 45' (anada i tornada) podem pujar al proper cim de la Mussara, de 1.055 m. Per anar-hi seguim la pista a la nostra dreta fins arribar a una cruïlla de camins, on hi ha un pal indicador "Arbolí - Prades - Reus - Mont-ral". Des d'aquest punt hem de seguir un marcat corriol que s'endinsa en el bosc (direcció SE), i en uns 5' mena fins el vèrtex del cim.

Baixem del cim pel mateix camí i seguim el GR en direcció a Mont-ral. Deixem enrere el corriol que hem fet anar per bai-

xar del puig Pelat (a l'esquerra) i davallem seguint el GR. El sender entra i surt de la pista un parell de cops abans de deixar-la definitivament. Ja no hem de deixar el GR fins al Bosquet. Després d'uns minuts sortim del bosc i podem veure al nostre davant els cingles dels Solans i la Punta de Barrina. Baixem per terreny força inclinat fins al fons del barranc de les Vimeteres. Seguim el camí i deixem a mà dreta un camp de cirerers. En uns 30' des del barranc arribem al Bosquet.

Època aconsellable
Cal evitar els mesos d'estiu.

COMENTARIS

És la primera comarca del llibre i una de les que presenta més problemes a l'hora de triar el "sostre comarcal". El primer candidat és la Mola dels Quatre Termes (1.120,1 m), situada a l'extrem O i fronterera amb la Conca de Barberà i el Baix Camp. Si mirem el mapa podem veure que la part de la Mola pertanyent a l'Alt Camp no és pas la més alta; per tant, a parer meu no pot ésser triada com a cim més alt. Els següents candidats són la Punta de Barrina (1.010 m) i la Roca del Migdia. La Roca del Migdia, amb una altitud al voltant dels 1.010 m (com la Punta de Barrina), és la punta de les cingles que s'alcen sobre el riu Brugent i Farena. Des de la Mola dels Quatre Termes tenim una vista bonica d'aquest indret. Si tenim en compte que els plans superiors que hi ha darrere del cingle són més alts, ens decidim per la Punta de Barrina com a "sostre comarcal". Per acabar-ho de complicar tenim els plans dels Motllats, uns 15 m més alts que la Punta de Barrina i també dins de la comarca (en part del Baix Camp i en part de l'Alt Camp). Considero, però, que el cim més alt d'aquesta serra és el puig Pelat (1.075 m), pertanyent al Baix Camp.

Per no donar lloc a dubtes, l'excursió proposada recorre la Punta de Barrina, la Roca del Migdia i els Motllats; d'aquesta manera podeu treure les vostres mateixes conclusions al respecte. L'altre possible candidat a "sostre comarcal" el visitarem en la ressenya 16 (Conca de Barberà).

ALTRES CIMS

Voltonera (819,7 m), a la serra del mateix nom, al capdamunt de Cabra del Camp; Montagut (963,6 m); la Tossa Grossa de Montferri (386,9 m); i el Tossal (843,6 m), al costat de Mont-ral.

CARTOGRAFIA

- *Alt Camp – 01*. 1a edició. Juny 1994
  Mapa Comarcal de Catalunya. 1:50.000

xor del puig Pelat (a l'esquerra) i davallem seguint el GR. El sender entra i surt de la pista un parell de cops abans de deixar-la definitivament. Ja no hem de deixar el GR fins al Bosquet. Després d'uns minuts sortim del bosc i podem veure al nostre davant els cingles dels Solans i la Punta de Barrina. Baixem per terreny força inclinat fins al fons del barranc de les Vimeteres. Seguim el camí i deixem a mà dreta un camp de cirerers. En uns 30' des del barranc arribem al Bosquet.

Època aconsellable
Cal evitar els mesos d'estiu.

COMENTARIS

És la primera comarca del llibre i una de les que presenta més problemes a l'hora de triar el "sostre comarcal". El primer candidat és la Mola dels Quatre Termes (1.120,1 m), situada a l'extrem O i fronterera amb la Conca de Barberà i el Baix Camp. Si mirem el mapa podem veure que la part de la Mola pertanyent a l'Alt Camp no és pas la més alta; per tant, a parer meu no pot ésser triada com a cim més alt. Els següents candidats són la Punta de Barrina (1.010 m) i la Roca del Migdia. La Roca del Migdia, amb una altitud al voltant dels 1.010 m (com la Punta de Barrina), és la punta de les cingles que s'alcen sobre el riu Brugent i Farena. Des de la Mola dels Quatre Termes tenim una vista bonica d'aquest indret. Si tenim en compte que els plans superiors que hi ha darrere del cingle són més alts, ens decidim per la Punta de Barrina com a "sostre comarcal". Per acabar-ho de complicar tenim els plans dels Motllats, uns 15 m més alts que la Punta de Barrina i també dins de la comarca (en part del Baix Camp i en part de l'Alt Camp). Considero, però, que el cim més alt d'aquesta serra és el puig Pelat (1.075 m), pertanyent al Baix Camp.

Per no donar lloc a dubtes, l'excursió proposada recorre la Punta de Barrina, la Roca del Migdia i els Motllats; d'aquesta manera podeu treure les vostres mateixes conclusions al respecte. L'altre possible candidat a "sostre comarcal" el visitarem en la ressenya 16 (Conca de Barberà).

ALTRES CIMS

Vollonera (819,7 m), a la serra del mateix nom, al capdamunt de Cabra del Camp; Montagut (963,6 m); la Tossa Grossa de Montferri (386,9 m); i el Tossal (843,6 m), al costat de Mont-ral.

CARTOGRAFIA

- *Alt Camp – 01*. 1a edició. Juny 1994
  Mapa Comarcal de Catalunya. 1:50.000